

suatu penawar kepada orang-orang kita dengan menjangka mudah-mudahan ia telah insaf dan berbalik kepada perjuangan yang asal kerana Melayu dan untuk Melayu.

Selama berlaku darurat di Malaya ini maka dengan sendirinya kuatkuasa penjajahan di sini semakin kuat dan mencuba dengan seberapa dayanya mengadakan dalihan-dalihan untuk memecahkan persatu paduan umat Melayu, dan zahir kepada kita perpecahan itu telah timbul yang dengannya pernah berulang-ulang kita menulis supaya ada barisan kebangsaan (*National Front*) yang diterbitkan daripada bersefahaman perjuangan bangsa Melayu yang dialirkan oleh beberapa aliran tetapi menuju kepada satu tujuan, iaitu untuk bangsa Melayu.

Alhamdulillah, sekarang *Front National* itu telah dicapai oleh kongres pemuda di Kuala Lumpur itu tetapi yang mendukacitakan sangat ialah UMNO tidak menyertainya. Dengan tidak ada sertanya itu tentulah orang-orang Melayu akan bertanya di bawa kemanakah UMNO oleh pimpinannya dalam memperjuangkan cita-cita perjuangan bangsa Melayu itu? Kemerdekaan apakah yang dituntut kalau Melayu tidak berdaulat di dalamnya? Keadaan yang samar-samar inilah yang telah menerbitkan syak kepada bangsa Melayu umumnya-terutamanya di dalam perjuangannya dua tiga tahun yang akhir ini.

Mudah-mudahan umat Melayu insaf kepada keadaan-keadaan di sekelilingnya dan mudah-mudahan mereka sedar janganlah kiranya perjuangan dan pengorbanan mereka semata-mata dijadikan batu loncatan bagi pemimpin-pemimpin untuk merebut kedudukan dengan membawa kerugian kepada umat Melayu seluruhnya. Kita berharap hasil-hasil kongres ini dapat dijalankan dan menjadi peringatan kepada perjuangan umat Melayu pada masa yang akan datang untuk tanah air, bahasa, dan bangsa Melayu.

Kita berharap bahawa kongres ini membawa kesedaran kepada kuatkuasa perpaduan bangsa sendiri dengan tidak berharap kepada tenaga orang lain supaya kelak

jangan nanti timbul bangkitan-bangkitan yang mengatakan bahawa kita tidak ada mempunyai rumah jika tidak dengan bantuan bangsa asing-rumah kita hanya dapat terdiri semata-mata dengan bantuan wang ringgit mereka. Yang demikian ini besar sungguh kesannya kepada anak-anak kita di belakang hari nanti.

Selain daripada itu kongres ini adalah membawa suatu hasil yang besar terhadap pimpinan-pimpinan Melayu yang telah “bercerai” pada masa yang lalu yang sekarang dapat bekerjasama semula iaitu di antara Dato’ Onn, Doktor Burhānuddin dan A. Ishak Bin Haji Muhammad. Kita berharap perpaduan ini membawa kesedaran kepada umat Melayu menyampaikan cita-cita mereka, berbahasa satu, berbangsa satu dan bertanah air satu- amin.

*

Bahasa Melayu Bahasa Kebangsaan

Di dalam Majlis Mesyuarat *Federal* yang bersidang pada awal bulan April telah ditetapkan bahawa bahasa Melayu ialah bahasa rasmi bagi Persekutuan Tanah Melayu. Cadangan ini adalah di bawa oleh Encik Muhammad Rashid seorang ahli Parti Negara yang nampaknya telah bergerak dengan majunya mengikut perkembangan yang ada di sekeliling kemahuan rakyat Melayu di Persekutuan Tanah Melayu pada amnya, yang menghendaki supaya bahasa Melayu itu diakui sebagai suatu bahasa rasmi, yang hidup dan digunakan di mana-mana jua di Persekutuan Tanah Melayu, dengan amalan yang nyata.

Kita melihat kepada perkembangan yang ada, tidaklah rasanya ragu-ragu lagi kalau melihat bahawa langkah-langkah itu dijayakan dengan tegasnya oleh Parti Negara. Yang demikian adalah terbukti di dalaman seorang wakilnya yang bukan Melayu, di dalam majlis itu Tuan ‘Abdullāh, telah pun memulakan bercakap di dalam bahasa Melayu yang fasih. Kita berharap hendaknya akan melihat banyak lagi daripada orang-orang yang bukan Melayu bertutur di dalam bahasa Melayu di dalam persidangan majlis

itu ataupun di mana-mana jua kerana tidak ada maknanya kemenangan yang didapat oleh Parti Negara merasmikan bahasa Melayu itu dengan tidak diamalkan oleh ahli-ahli partinya sendiri.

Di sebalik itu, kita berasa musykil melihat telatah perjuangan pertubuhan yang mengaku memperjuangkan hak-hak Melayu di dalam perkara merasmikan bahasa itu. A. Sa'don Bin Hāji Zubir (UMNO), menurut kenyataan yang tersiar di antara lain-lain ada berkata bahawa ia tidak akan khianat kepada perjuangan Melayu tetapi seterusnya ia menyokong cadangan *Chief Secretary* supaya membiarkan sahaja yang dmeikian itu (bahasa Melayu) kepada suatu masa sehingga dengan sendirinya ia teraku sebagai bahasa kebangsaan.

Kemusykilan itu bertambah-tambah lagi apabila kita mendengar fikiran Tengku Abdul Rahman Yang di-Pertua Agung UMNO di dalam ucapan radionya dan menjadikan banyak harapan orang-orang kita yang boleh diketengahkan kerana jika bahasa Inggeris dijadikan bahasa Kebangsaan maka sudah tentu akan menjadi kepayahan bagi orang-orang kita.

Kita sama sekali tidak bersetuju dengan pendapatannya bahawa bahasa Melayu tidak boleh dijadikan bahasa yang berharga di mata dunia. Perasaan itu sememangnya hidup di dalam negeri-negeri penjajahan tetapi di dalam negara yang merdeka seperti di Indonesia bahasa itu telah hidup dan dijadikan bahasa rasmi dan digunakan untuk kuliah-kuliah di perguruan tinggi di merata-rata Indonesia yang lebih mencerdaskan atau membawa peluang-peluang kepada pemuda-pemudanya mendapat pelajaran tinggi.

Kita berharap dengan diakuinya bahasa Melayu sebagai bahasa kebangsaan maka dengan sendirinya pula mustahaklah tafsiran sekolah kebangsaan diikuti dengan persiapan bahasa itu yakni pelajaran-pelajaran di dalamnya hendaklah dengan berbahasa Melayu dengan bahasa Inggeris hanya sebagai bahasa tambahan tidak bahasa Inggeris diutamakan seperti sekarang

ini. Kita berharap akan melihat supaya di dalam pelajaran-pelajaran tinggi pun di Persekutuan Tanah Melayu kelak diajar dengan bahasa Melayu seperti di Indonesia. Adakah kita akan sampai ke sana? Jawapan terpulang kepada kecerdasan dan kemahuan bangsa Melayu sendiri.

*

Kebebasan Bercakap dan Menulis

Di dalam pilihan raya yang diadakan di Singapura maka telah timbul di dalamnya suatu cara bercakap yang kita pandang berlawanan daripada apa yang diakui oleh pemimpin mereka sendiri. Kita telah mendengar perkataan-perkataan yang seakan-akan bermaksud bahawa sesiapa daripada orang-orang yang tidak mengikut atau bersefahaman dengan mereka adalah ia alat penjajahan, alat British, tali barut British dan seumpamanya dengan cara-cara yang boleh membangkitkan perasaan yang pahit kepada sebahagian orang-orang yang tidak bersetuju dan bersealiran dengan mereka.

Sudah habis pilihanraya di Singapura itu Tengku Abdul Rahman Yang di-Pertua UMNO di dalam ucapan radionya tatkala memberi pandangannya tentang Malaya merdeka telah menyatakan bahawa hak-hak asasi manusia hendaklah dijamin yang di antaranya ia menyatakan "kebebasan bergaul; berkumpul dan bergerak secara aman menurut undang-undang dan kebebasan bercakap dan menulis hendaklah dijamin."

Sesungguhnya inilah dia sebahagian daripada hak-hak awam di dalam sesebuah negeri yang menuju cara pemerintahan demokrasi dan kerana menghargakan kepada tujuan itulah pula kita menggunakan hak-hak bercakap dan menulis memperingatkan supaya apa yang dicakapkan itu dijamin dan dihormati oleh pemimpin dan pengikut-pengikutnya sendiri terlebih dahulu daripada orang lain di dalam lingkungan lain.

Sebagaimana disebut di atas maka senjata yang utama